

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.7.2012 r.
COM(2012) 409 final

2012/0200 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu uproszczenia procedur poboru podatku lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 8 lutego 2012 r., Republika Litewska (zwana dalej „Litwą”) zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Litwę. W piśmie z dnia 11 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Litwę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Rząd litewski wnosi o przedłużenie obowiązywania stosowanego obecnie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw drewna oraz dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatników, w stosunku do których toczy się postępowanie dotyczące niewypłacalności lub postępowanie restrukturyzacyjne pod nadzorem sądowym.

W odniesieniu do dostaw drewna Litwa została narażona na sytuację, w której znaczna liczba przedsiębiorców uchybiała swoim zobowiązaniom. Przedsiębiorstwa tego sektora są w wielu przypadkach małymi odsprzedawcami i pośrednikami, którzy często znikają, nie płacąc organom podatkowym podatku należnego od swych dostaw, pozostawiając jednak swoim klientom ważną fakturę uprawniającą do odliczenia VAT.

Podatnicy, w stosunku do których toczy się postępowanie dotyczące niewypłacalności lub postępowanie restrukturyzacyjne pod nadzorem sądowym, często nie płacili organom podatkowym podatku VAT, który otrzymali od swoich klientów. Jednakże nabywca, będący przedsiębiorcą przestrzegającym przepisów prawa, mógł nadal odliczyć uiszczony podatek VAT.

W ramach mechanizmu odwrotnego obciążenia, w drodze odstępstwa od ogólnej zasady przewidzianej w art. 193 dyrektywy VAT, nabywca (w przypadku gdy jest podatnikiem) staje się osobą zobowiązaną do zapłaty podatku VAT z tytułu transakcji krajowych.

Upoważnienie do wprowadzenia wskazanego środka stanowiącego odstępstwo zostało pierwotnie przyznane na mocy decyzji Rady 2006/388/WE z dnia 15 maja 2006 r.² (dotyczyło

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Dz.U. L 150 z 3.6.2006, s. 13.

również dostaw odpadów żelaznych i złomu oraz wykonywania robót budowlanych, które obecnie są objęte zakresem art. 199 dyrektywy VAT). Decyzją wykonawczą Rady 2010/99/UE z dnia 16 lutego 2010 r.³ przedłużono stosowanie środka stanowiącego odstępstwo do dostaw drewna oraz dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatników, w stosunku do których toczy się postępowanie dotyczące niewypłacalności lub postępowanie restrukturyzacyjne pod nadzorem sądowym.

Komisja zdaje sobie sprawę, że sytuacja, która leżała u podstaw pierwotnego odstępstwa, utrzymuje się. Litwa – w oparciu o wyniki kontroli podatkowych – twierdzi, że odstępstwo okazało się skuteczne zarówno w odniesieniu do dostaw drewna, jak i dostaw towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatników, w stosunku do których toczy się postępowanie dotyczące niewypłacalności lub postępowanie restrukturyzacyjne pod nadzorem sądowym. Należy zatem dokonać kolejnego przedłużenia odstępstwa na czas określony.

W przypadku gdy Litwa uważać będzie, że konieczne jest ponowne przedłużenie okresu stosowania środka stanowiącego odstępstwo po 2015 r., powinna przedstawić Komisji sprawozdanie z oceny wraz z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2015 r.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Podobne odstępstwa dotyczące art. 193 dyrektywy VAT zostały przyznane innym państwom członkowskim.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Wniosek dotyczący decyzji Rady ma na celu uproszczenie procedury poboru podatku oraz zwalczanie ewentualnego uchylania się od płacenia podatku VAT lub unikania zobowiązań podatkowych, dlatego też jego potencjalny wpływ na gospodarkę jest pozytywny.

W każdym przypadku wpływ ten będzie ograniczony ze względu na wąski zakres odstępstwa.

³ Dz.U. L 45 z 20.2.2010, s. 10.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Decyzja upoważnia Litwę do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT w odniesieniu do korzystania z mechanizmu odwrotnego obciążenia w przypadku dostaw drewna oraz w przypadku dostaw towarów i świadczenia usług przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem dotyczącym niewypłacalności lub postępowaniem restrukturyzacyjnym pod nadzorem sądowym.

Podstawa prawna

Artykuł 395 dyrektywy VAT.

Zasada pomocniczości

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT państwo członkowskie, które pragnie wprowadzić środki stanowiące odstępstwo od wspomnianej dyrektywy, musi uzyskać od Rady upoważnienie w postaci decyzji Rady. W związku z powyższym niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na złożony przez nie wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, niniejszy środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Wybór instrumentów

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest ponadto najbardziej właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁴, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 8 lutego 2012 r., Republika Litwy (zwana dalej „Litwą”) zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących określenia podatnika zobowiązanego do zapłaty organom podatkowym podatku od wartości dodanej (VAT).
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 4 kwietnia 2012 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Litwę. W piśmie z dnia 11 kwietnia 2012 r. Komisja zawiadomiła Litwę, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) W decyzji Rady 2006/388/WE z dnia 15 maja 2006 r. upoważniającej Republikę Litewską do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁵ Litwa została upoważniona między innymi do uczynienia odbiorcy osobą zobowiązaną do zapłaty podatku VAT należnego z tytułu dostawy towarów i świadczenia usług w przypadku postępowań dotyczących niewypłacalności lub postępowań restrukturyzacyjnych pod nadzorem sądowym oraz z tytułu dostaw drewna.
- (4) Decyzją wykonawczą Rady 2010/99/UE z dnia 16 lutego 2010 r. upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości

⁴ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁵ Dz.U. L 150 z 3.6.2006, s. 13.

dodanej⁶ przedłużono okres stosowania wspomnianego środka stanowiącego odstępstwo.

- (5) Kontrole podatkowe i analizy, przeprowadzone przez litewskie organy podatkowe, wykazały skuteczność niniejszego środka stanowiącego odstępstwo.
- (6) Komisja stwierdza, że stan prawny i faktyczny uzasadniający obecne stosowanie przedmiotowego środka stanowiącego odstępstwo pozostaje wciąż bez zmian. Należy zatem upoważnić Litwę do stosowania środka przez kolejny ograniczony okres czasu.
- (7) W przypadku gdy Litwa uważać będzie, że konieczne jest ponowne przedłużenie okresu stosowania środka stanowiącego odstępstwo po 2015 r., powinna przedstawić Komisji sprawozdanie z oceny wraz z wnioskiem o przedłużenie odstępstwa najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2015 r.
- (8) Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii Europejskiej z tytułu podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji 2010/99/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Ewentualny wniosek o przedłużenie środka określonego niniejszą decyzją przedkłada się do Komisji najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2015 r., do wniosku załącza się sprawozdanie zawierające przegląd stosowania przedmiotowego środka.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁶ Dz.U. L 45 z 20.2.2010, s. 10.